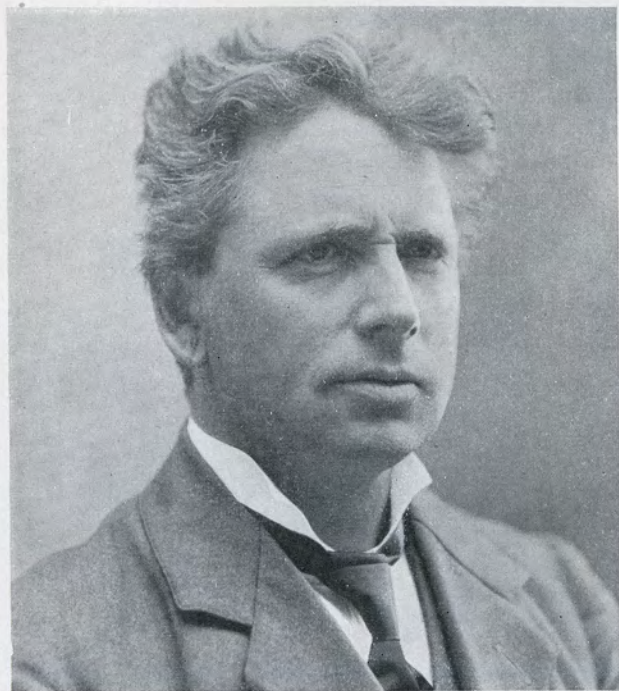

*Naar Bønder
elsker*

„De røde Plages Rimmen og de blanke Leers Klang,
det har jeg søgt at fængsle bag Rytmen i min Sang“

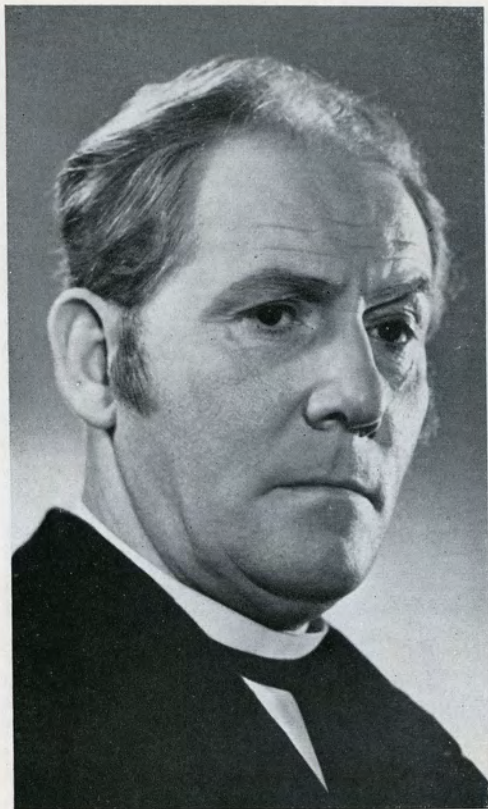
JEPPE AAKJÆR
1866-1930

Af Aakjærs Produktion er tidligere filmet den historiske Roman „Jens Langkniv“ samt Skuespillet „Livet paa Hegnsgaard“. Denne sidste Film blev i Arne Weels Iscenesættelse en saa stor Succes, at han blev engageret til ogsaa at iscenesætte en svensk Udgave, „Folket på Högbogården“.

NAAR BØNDER ELSKER er en Film om Kærlighed, en Film om stærke Følelser i primitive Sind. De Mennesker, der skildres her, er groet op af den jyske Muld og er præget af dens Sejhed, Aarhundreders Kamp med den sagnomspundne Hede, der i sin ensomme Majestæt synes at rugge over store Hemmeligheder, som den højst nødigt vil slippe. Kampen er haard og usigelig bitter for den nøjsomme jyske Hedebonde, og hvor mange Skæbner er der ikke begravet under Hedens tavse Monument? Hundreder af unge Mænd og Kvinder er gaaet ind til den næsten glædesløse Kamp for at fravriste Heden nogle Hundrede Alen Jord til det daglige Brød.

I Filmen her forekommer en saadan gammel Hedebonde,

*Sigurd Langberg
som Sognefoged Rasmus Hansen*

datteren Kirsten, der fortvivlet og i lang Tid har lidt under hans Skinsyge og dens voldsomme Udslag. Der er to Bejlere til Kirsten, Anton og Byens Sognefoged, en velhavende Gaardejer.

slidt op til Marven af Hedens Ubarmhjertighed, mens hans Kone og flere Børn forlængst har maattet bukke under. Han har kun een tilbage – en Søn, et ægte Billede af hans egen Ungdoms Styrke og Kamplyst. Nu har den gamle kun en eneste Glæde: at kunne efterlade denne Søn en Arv, sin lille fattige Hede-lød. Frugten af et langt Livs ubønhørlige Slid. Men Sønnen, Anton, siger: „Nej, Far, din Arv vil jeg ikke modtage, det vilde være det samme som at sætte en Krage i Bur.“

Anton vil rejse til Amerika, han har brudt med sin Kæreste, Gaardmands-

Alle tre er de præget af de jyske Hedebonders Vilje og stridige Sind, og de to Mænds Kamp om den samme Pige ophober en Masse Eksplosionsstof, der til sidst bogstaveligt talt slaar ud i lyse Luer.

Sognefogedens Gaard brænder!

Og Sognefogeden lader Anton sætte fast for Brandstiftelse, skønt han ved, at denne er uskyldig. Den ægte Kærlighed er ialfald for Hedebonden det stærkeste i ham. Den kan bringe ham den Lykke, som for ham er nok paa den stenede

Vej, menden kan ogsaa bringe ham til Fortvivelse, saahan giver sig alle onde Magter i Vold.

Men til trofast Kærlighed hører to, og Sejren over det onde vil altid være den Lykkestjerne, der leder dem.

Axel Frische.

Aage Foss som Jens Kuk

INGE HVIDMØLLER, der i Sommer fik sit københavnske Gennembrud paa Riddersalens Scene i Gyseren, og derfor dræber jeg, debuterede paa Det kgl. Teater som Esther i „Indenfor Murene“ og spillede i de følgende tre Sæsoner paa Nationalscenen. Derefter kom hun til Dagmar-teatret, hvor hun spillede sammen med Gösta Ekman i „Det levende Lig“. Paa Aalborg Teater kreerede hun de kvindelige Hovedroller i Kaj Munks „Smeltediglen“ og Vilhelm Mobergs „Hustruen“. Sidst har hun været tre Sæsoner paa Aarhus Teater, hvor hun bl. a. har spillet Constance i „Egelykke“, Viola i „Helligtrekongers Aften“, Julia i „Pilatus“, De gode Gerninger i „Det gamle Spil om Enhver“ samt Liza i „Pygmalion“.

JØRN JEPPESEN er uddannet Typograf, men pludselig en Dag i 1939 besluttede han, at nu vilde han være Skuespiller. Efter at have læst tre Uger med John Price lykkedes det ham at komme paa Det kgl. Teaters Elevskole. I Sommeren 41 spillede han to smaa Roller, en Privatdetektiv og en Svensker, i „Natten til 16. Januar“ hos Besekow i Riddersalen, og gjorde sig straks meget fordelagtig bemærket. Om Efteraaret spillede han Sortebrøder Knud hos Betty Nansen (en dundrende Fiasko! siger han selv), og siden har han bl. a. medvirket i Sommerens Dagmarrevy. I denne Sæson er Jørn Jeppesen engageret hos Per Knutzon i Riddersalen. Her ses han sammen med Agis Winding, som vi alle kender og elsker fra et Utal af Scene- og Filmroller, og som i „Naar Bønder elsker“ spiller den gamle, ejegode Enke paa Hvolgaarden.

A/S PALLADIUM præsenterer

INGE HVID-MØLLER · AXEL FRISCHE · SIGURD LANGBERG · JØRN JEPPESEN

NAAR BØNDER ELSKER

Tonefilms-Følkekomedie frit efter *Jeppe Aahjærs* Skuespil af samme Navn af *Axel Frische* og *Svend Rindom*

Iscenesat af *Arne Weel*

Musiken af *Kai Normann Andersen*, indspillet under Direktion
af kgl. Kapelmester *Johan Hye-Knudsen*
Høstvisen indsunget af *Aksel Schiøtz*

Fotograf: *Karl Andersson* · Tonemester: *Erik Rasmussen*
Scenearkitekt: *Erik Aaes* · Klipping: *Edith Schlüssel*
Konsulent: *Kai Uldall* · Kopi: *Johan Ankerstjerne*
Eneret: *A/S Film-Centralen-Palladium*

PERSONERNE:

Rasmus Hansen, Sognefoged,
 Ejer af Kragerupgaard.... *Sigurd Langberg*
 Karen Mari, Enke i
 Hvolgaarden *Agis Winding*
 Kirsten, hendes Datter *Inge Hvid-Møller*
 Anton Hedemark, Forkarl i
 Hvolgaarden *Jørn Jeppesen*
 Povl Hedemark, Antons
 Fader *Ejner Federspiel*
 Fisker Tammes *Axel Frische*
 Pastor Thomsen *Viggo Wiehe*
 Ole Darup, hans Neve,
 Student *Preben Mahrt*
 Jens Kuk, Husmand *Aage Foss*
 Mette Sofie Hop *Helga Frier*
 Laura, Pige paa Kragerup-
 gaard *Karen-Marie Løwert*
 Maren } Daglejere { *Minna Jørgensen*
 Mikkel } *Jakob Nielsen*

AXEL
FRISCHE

Af
Svend Rindom

EN mærkelig Mand! En alsidig Mand! Skuespiller, Forfatter, Instruktør, Direktør! Og paa alle fire Omraader har han naaet det fremragende. Paa Folketeatret i Johannes Niensens Direktionstid (aner mon Ungdommen i Dag, hvem og hvad Johannes Nielsen var? Næppe!) spillede han -den unge Bønde i Jakob Knudsens *Sind* og vandt med Rette sin første eklatante Sejr; det var Komedienspil saa ægte og menneskeligt, at de mange Aar ikke har kunnet udslette Indtrykket deraf. Og nu i förrige Sæson spillede Frische *Fortælleren* i det amerikanske Skuespil *Vor By*, hvormed

Frederiksberg Teater havde en stor Sejr – først og fremmest takket være Frische! – Lune, Menneskekundskab, dyb og gribende Følelse karakteriserede denne Præstation – og ikke mindst Naturlighed; der kræves ikke blot stor Evne, men ogsaa Personlighed til at staa frem og *fortælle* en hel Aften og samtidig *leve med* i alt, hvad der sker. Der gik stort Ry af Fortælleren, som Frische nu ogsaa har vist Aarhus Publikum ved et Gæstespil paa Aarhus Teater i dette Efteraar, hvor Frische samtidig satte Stykket i Scene; for det kan han nemlig ogsaa; utallige er de københavnske Forestillinger, som han i Aarenes Løb har givet Form. Som Direktør skabte han i sin Tid *Sønderbros Teater* og ledede senere paa Tur *Casino*, *Folketeatret*, *Nørrebros Teater* og *Det ny Teater*.

Og saa *Forfatteren* Axel Frische! Han havde store folkelige Succeser som *Rasmines Bryllup* og *Den nye Husassistent*. Og saa skrev han ~ sammen med Axel Breidahl ~ Farcen *Ebberød Bank*, som vil leve saa længe, som de mere kloge vil narre de mindre kloge; den Komædie skal nok blive klassisk.

Filmen kastede Frische sig jo ogsaa over; og her maa jeg takke ham for Samarbejdet med Drejebogen til „*Naar Bønder elsker* –“. Det var en Oplevelse at se ham dukke ned i sin Barndoms og Ungdoms Minder og grave Skikkelser frem, som han fik til at leve. Her blev Frische pludselig Digter – helt paa Linie med Aakjær.

Og saa tilsidst *Filmskuespilleren* Axel Frische. Han er nu

mellem de aller populæreste. Hver Sommer modtages jeg af min Skomager ude paa Landet med følgende Hilsen: „Naa, velkommen da! Laver De noget godt for Tiden? Og hvad med ham Frische? Ham kan vi lide herude! Han er Karen knage mig den bedste af Jer allesammen baade til at grifle og gøgle! Han er en dejlig Mand!“ – Vox populi.

Svend Rindom.

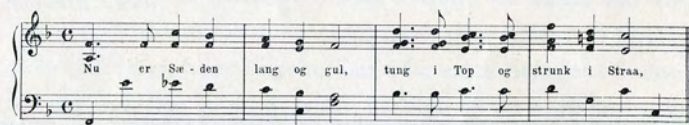
Jens Kuks og Mette Sofie Hops Forlovelsesgilde.

Sangene fra
NAAR BØNDER ELSKER

Tekst: *Jeppe Aakjær*

Musik: *Kai Normann Andersen*

Høstvise

Nu er Sæden lang og gul,
tung i Top og strunk i Straa,
og den sidste Kukmand er forlængst rejst sønderpaa.
Og nu hvæsser vi vor Le,
og saa mejer vi vort Korn,
og saa favner vi vor Kvinde under Maanens Horn.

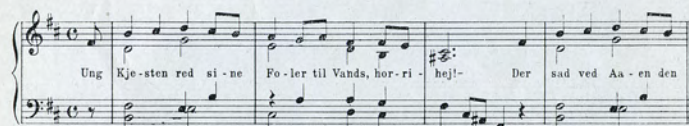
Morgendugg

Gal nu, min Hane, Dagen er nær,
kølige Kjær
drager sit Vejtr,
Sølkguglen stiger til Gjægenes Kuk
af Morgendugg.

Højene svømme paa Dampe i Dans,
Kløver i Krans
spiller i Glans;
Straalerne leger til Kildernes Kluk
i Mørgendugg.

Den sorte Frans

Ung Kjesten red sine Foler til Vands,
horrihej.
Der sad ved Aaen den sorte Frans,
horrihej.
Og Frans han vinked, og Kjesten gled
paa nøgen Fød i hans Arme ned ~
hor-ri-hej.
Gud naade dig, Kjesten, i Franses Arm,
horrihej.
du aldrig laa ved saa falsk en Barm,
horrihej.
Han løkker alle de Piger smaa,
der færdes hist ved den dampende Aa ~
hor-ri-hej.

*Sangene er udkommet paa Wilhelm Hansens Musikforlag
og faas i enhver Musikhandel.*

Programmet — Redigeret af Ole Palsbo
A/S L. IHRICH'S BOGTR.